

Sveta Trojica – leto A

Jezus in Nikodem

Jezus je rekel Nikodemu: "Bog je namreč svet tako vzljubil, da je dal svojega edinorojenega Sina, da bi se nihče, kdor vanj veruje, ne pogubil, ampak bi imel večno življenje. Bog namreč svojega Sina ni poslal na svet, da bi svet sodil, ampak da bi se svet po njem rešil. Kdor vanj veruje, se mu ne sodi; kdor pa ne veruje, je že sojen, ker ne veruje v ime edinorojenega Božjega Sina." Jn 3,16-18

Oče, Sin in Sveti Duh ...

Naše življenje poteka v znamenju križa: v imenu Očeta in Sina in Svetega Duha. Ob rojstvu nas je mama verjetno pokrižala in nad nami izrekla imena oseb Svete Trojice, mnogi smo prejeli blagoslov v tem istem imenu, ko smo legali kot otroci k počitku, ko bomo na koncu legli v zemljo, bo spet nad nami isto znamenje, isti blagoslov.

Sveta Trojica je za kristjana začetek in konec. Ali pa res tako globoko tudi dojemamo njen pomen, njeno sporočilo za naše življenje. Poglejmo nekaj poudarkov ob vsaki osebi:

Oče:

Verujemo v Boga, ki je naš Stvarnika in naš Oče.

Ko bi bil Bog le naš stvarnik in ne hkrati tudi Oče, bi bilo naše življenje veliko bolj pusto in prazno. Bog kot Stvarnik bi bil le ustvarjalec našega življenja, mi bi bili le njegove stvaritve. On pa je naš Oče. V življenje nas kliče po imenu, zasnoval je nas in naš načrt, a ne samovšečno, ampak v ljubečem odnosu do svojih otrok.

Poklicani smo torej v življenje, ker nas kliče Oče.

Naše življenje ni naključje, naša zgodovina je polna Očetovih klicev in usmerjanj.

Poslani smo, da zaživimo svobodno. Poklical nas bo k sebi, ko bomo dokončali svoje zemeljsko življenje. V njegovem naročju smo se rodili in k njemu se vračamo.

Sin:

Oče je poslal na svet Sina, da bi nam približal njegovo ljubezen in razodel vse, kar je pri njem spoznal. Prišel je da oznanja, ozdravlja in izganja hude duhove.

Sin je prišel, da nam oznani, da se je nebeško kraljestvo približalo. Njegovo oznanilo je sporočilo ljubezni in sprave. Brez njegovega nauka smo izgubljeni v množici zapovedi in prepovedi. Ob Njem in res samo ob Njem so naši odnosi lahko ljubeči in varni. Brez Njega ne moremo ničesar storiti, ničesar, kar bi nas v globini izpolnilo in uresničilo. Brez njega ne moremo v resnici ljubiti. Njegov zgled in njegova opora v besedi in zakramentih nas vodijo v polno življenje.

S svojo besedo in močjo nas ozdravlja zablod in ran. In ne nazadnje tudi izganja. Prišel je, da jasno pokaže na boj med dobrim in zlim, med Satanom in Bogom. Prišel je, da premaga greh in z njim Satana ter vzame smrti zadnjo besedo. Razkrinka hudiča in greh ter z ljubeznijo premaga oba in uniči smrt.

Sv. Duh:

Je tisti duh, ki je vel nad vodami ob stvarjenju. Je duh življenja, po katerem je Marija spočela Jezusa. Je duh življenja in ljubezni, duh resnice in tolažbe. On je tisti, ki nas spremlja, opominja in tolaži. V njem lahko razumemo, da je vsako nasprotje resnice, ljubezni, življenja in tolažbe Satanovo delo. Laž, sovraštvo, smrt in obup govorijo o nasprotnem – hudem duhu. Sveti Duh deluje po Očetu in Sinu ter nas spremlja nazaj k Očetu.

Praznik Sv. Trojice razumem kot povabilo, da se močnejše zavemo delovanja vseh treh oseb v našem življenju. Vabi nas, da odkrivamo Očeta, Sina in Sv. Duha ter se jih oklenemo, da bi lahko živeli polno in iskali zaklade, ki jih ne razjedata ne mol ne rja.